

Fase

Hij heeft zijn lichaam niet meer onder controle. Zowel zijn ledematen als zijn emoties gaan met hem op de loop. Duidelijk in de war wanneer zijn lip zich gaat krullen en de waterlanders over zijn wangen bungelen. Om na zijn uitgespuugde hormonale woedeaanval op de ouderwetse manier troost te zoek bij moeders.

Het is natuurlijk wel zo leuk om diezelfde moeders eens flink op de korrel te nemen, als er bezoek bij is. Waar vroeger de meest lieve koosnaampjes uit zijn mond kwamen, moet ik nu gaan zeggen dat ik deze woorden niet waardeer. Sterker nog, op een gegeven moment moet ik hem de mond snoeren, door te zeggen dat diezelfde "sukkel" wel wat meer respect verdient. Ik weet het, het is een fase, maar toch... mijn beertje is een beer aan het worden.

Waar vroeger een aangenaam brommend bijna spinnend geluidje uitkwam, is nu af en toe een gevaarlijk hard gegrauw met ontblote tanden te horen. Maar zijn grote droopy-ogen staan nog steeds zacht en hij kan ook vol humor de meest mooie zinnen de ruimte in slingeren.

Als zijn enthousiasme iets te royale vormen aan gaat nemen en ik hem twijfelachtig aankijk, zegt hij broodnuchter: "Tja mam, ik ben aan het puberen."

"Da's duidelijk jong", antwoord ik hem, "en ik ben officieel in de overgang."

"Waar ga je dan naar over?" vraagt hij nietsvermoedend.

"Tja," antwoord ik "dat vraag ik me ook af."

Wanneer ik hem die avond in bed stop, wat een heel ritueel inhoudt, zegt mijn knuffel: "Het geeft niet mam waar je naar overgaat, ik houd toch wel van je."

Ik voel mijn lip gaan krullen en tranen wellen op. Ik houd mijn zoon stevig vast en zeg: "Ik ook van jou beertje."

Terry van Lierop

15 jan 2009